

så dem, der har ført dagsordenen frem, og hr. Hans Christian Schmidt har også haft lejlighed til at stå bag den, hvis hr. Hans Christian Schmidt ønskede det.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skal da gerne bakke lidt op om hr. Bent Hindrup Andersen, hvis han gerne vil have, at det skal frem, at han har spillet flertallet et puds. Det skal han jo ligge og rode med. Men jeg vil kun sige, at vi sidste gang sagde, at nu får vi en revideret landsplanredegørelse, og så er de politiske spilleregler sådan, at så tager vi den til efterretning. Sådan er det.

Hr. Bent Hindrup Andersen diskuterer, om vi lader noget ligge. Sådan er det overhovedet ikke. Vi går netop ind og siger, at vi vil videre. Hr. Bent Hindrup Andersen kan læse i dagsordensforslaget, at vi vil have, at man skal give svar på høringssvarene. Man skal lave en redegørelse om, hvilke konkrete initiativer man skal sætte i gang, og hvilken betydning det vil få for amternes regionplansrevision. Se, det er faste, håndgribelige ting, som man skal gå ind og gøre. Det andet er igen visioner, tanker, men intet konkret.

Så vil jeg blot sige, at hr. Bent Hindrup Andersen endnu må bestemme så meget over sig selv, at han ved, at jeg i hvert fald for tre uger siden henvendte mig for at høre, om vi kunne lave en dagsorden. Det kunne vi ikke. Og det tror jeg nok han dengang selv var herre over.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Nu er vi da i en meget spændende politisk situation, hvor et flertal vedtager en dagsorden, der ikke siger o.k. til ministerens redegørelse. Det vil sige, at ministeren kommer i den barokke situation, at han faktisk sammen med SF og Enhedslisten vil stemme imod sin egen landsplanredegørelse. Ja, ministeren ved, hvor han har sine sande venner! Det håber jeg han vil huske i fremtiden, og så var det måske en fordel at tale med vennerne først.

Nu kommer SF's ordfører, og jeg vil gerne spørge SF's og også Socialdemokratiets ordfører, om de har lyst til at svare på, om det er rigtigt forstået, at man ikke bakker op om den redegørelse, der ligger? Jeg hørte godt nogle meget kritiske bemærkninger fra hr. Steen Gade, men betyder det, at man underkender den?

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu synes jeg egentlig ikke, vi skal trække denne debat så langt, at det lykkes hr. Niels J. Langkilde at få ministeren til at stå af den dagsorden, vi er enige om! Det synes jeg ville være uheldigt.

Men jeg kan godt sige, at grundlaget for den dagsorden har været, at man ikke tog den til efterretning og så prøvede at finde frem til at fremme de demokratiske elementer, som man er enige om i dagsordenen, også de decentrale elementer i den. Det er det, der ligger i dagsordenen, og det peger fremad.

Men det interessante er selvfølgelig, efter at det nu er lykkes at få forhandlet sådan en linje frem, som jeg også regnede med ville kunne få tilslutning fra resten af salen, at det så pludselig kommer fra den anden side af salen, at man nu vil tage den planredegørelse fra regeringen til efterretning, som ikke engang bliver taget til efterretning af regeringen selv, sådan som det forhåbentlig bliver tilfældet. Det er jo en interessant situation. Men det kan også godt være, det er en smutter, at man har formuleret det sådan.

Men det er meget nøje gennemtænkt, at man netop ikke tager landsplanredegørelsen til efterretning i den dagsorden, som jeg er medforlagsstiller til. Det kunne jeg ikke drømme om at gøre.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Ole Donner som ordfører.

Ole Donner (DF):

Hr. Bent Hindrup Andersen kom med nogle fornuftige synspunkter i sit foregående indlæg og nogle ret vigtige oplysninger, idet han oplyste, det ikke var ham, der havde lavet dagsordenen, og at han ikke er minister. Men jeg tror egentlig, at det, der blev hentydet til fra hr. Hans Christian Schmidts side, var spørgsmålet om, hvorvidt hr. Bent Hindrup Andersen er medlem af hovedbestyrelsen, for det er jo, efter hvad man læser i aviserne, den, der har et stort og afgørende ord. Men tilbage til min ordførertale:

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for redegørelsen og svarene. Vi mener i Dansk Folkeparti, at der var for lidt konkret, og vi mangler svar på, hvor regeringen står på visse områder:

Hvilke af forslagene i høringssvarene agter regeringen at imødekomme? Agter man overhovedet at imødekomme nogen af dem? Hvor står regeringen i forskellige sager? Hvilke luft-